Acei copii ai șoaptei timpului

On Ianuarie 07, 2016

Îmbogățește-te cu o cunoaștere avansată, îndreptându-te asupra ansamblului lumii cu spiritul și cu întreaga ta personalitate.

Lumea întreagă începea, în sfârșit, să observe prin obscuritatea voită a unui timp ce nu te lasă să te răzgândești, ceea ce ar fi trebuit să vadă clar mai devreme. În universul căutătorilor de adevăruri, al cărui microcosm mă descopeream a fi și eu, plăsmuit din înalturile unui cer destinat deplasărilor prin veacuri, s-au format cele mai convingătoare dovezi ale unei omniprezențe avansate.

Puterea divină, îngăduitoare prin asistența și susținerea ei, al cărui senin veșnic se reflecta direct în alcătuirea tuturor sistemelor vii, mă saluta prin sutele de mijloace ce le avea la îndemână. Și îmi șoptea mereu povești nemuritoare.

Dar cine mai vorbește despre cerul de ieri? El făcea inima curată, dând pasiune vieții care te face să trăiești. Acum, reprezentarea unui punct în spațiu, asemeni unui vis pe care numai Luceafărul îl mai susține prin strălucirea sa în întuneric, poate fi interpretată ca o distanță măsurată în lacrimi de toți acei copii ai șoaptei timpului care încă mai împrumută de la Ființa Supremă o busolă - asemenea unui colac invizibil de salvare.

Ca niște cristale protejate de o incintă cu pereți izolatori, copiii sunt acum închiși în închisoarea altui timp, parcurs de o alianță stranie cu conformismul, schimbând cu el fluxuri de energie falsă.

Leadership: Reflectezi la ceea ce te impulsionează sa devii o mai bună varianta a ta într-un context de tipul: "ceilalți sunt doar în trecere" ?

Am înțeles că șoapta nu este altceva decât o vedere a lui Dumnezeu dincolo de lume, îndemnând la aflarea marii împărății cu ajutorul cauzalității ori al analogiei, alteori prin suprimarea, înlăturarea și negarea oricărei idei. Puterea unei șoapte este o momeală teribilă. Căci o dată ce te-a cucerit, încă de la primul ei ascult, în felul în care Iasomia te atrage prin parfumul ei îmbietor, te dedublezi într-un Avatar. Devii manifestarea unei divinități sau suflet lansat trupește de pe pământ.

Cred în sinceritatea vorbelor lui Ioannis Anghelos ce cuprind o bogăție de cunoștințe hermetice, însumarea unui mare număr de mistere ale vieții, în memoria unei amintiri plimbată printre aștri:

"Toată mândria mea s-a năruit. Poate mi-am imaginat că în fața lumii sunt mai bun sau mai important decât alții, nu doar din cauza originii mele împărătești, ci pentru toate câte le-am încercat în viața mea, evadând dintr-un loc pustiu în altul, pentru a-l căuta pe Dumnezeu de-a lungul drumului înșelător pe care merg oamenii. Şi am uitat că sunt, la rândul meu, un om."

Leadership: Poți da viață unei ființe superioare prin intermediul unei experiențe complet nouă, evadând dintr-un loc pustiu în altul?

Cel ce se lasă învrednicit de vederea unei lumi în devenire, ascultă șoaptele vocii interioare

care îl propulsează deasupra axei timpului, avertizându-l deseori asupra unei posibile puteri superioare.

O asemenea ființă, situată deasupra spațiului timpului, pluralității și devenirii, care înțelege și practică leadershipul în funcție de descoperirile care adună cele mai convingătoare dovezi ale unei omniprezențe avansate, își poate ușor diminua încrederea în ceea ce este trecător.

Este aceeași senzație pe care o încearcă alpiniștii. Cel ce ajunge în vârful unui munte, deasupra căruia numai cerul îi face cu mâna, încearcă să perceapă acea față nevăzută a lumii și a lucrurilor din perspectiva unei libertăți de interpretare fără frontiere. El poate să facă din orizontul nou care i s-a deschis înainte un demers spiritual superior, orientat spre excelență, spre modelare în spiritul valorilor creatoare autentice, nu al unor reguli impuse.

A te apropia de Dumnezeu înseamnă să te recunoști a fi parte dintr-o poveste nemuritoare din care să se inspire toți acei oameni care cred că tot ceea ce te definește este cuprins între amintiri, imaginație și vise.

Tocmai în această formă de a relaționa cu ceea ce se află mai presus de lumea vizibilă, manifestându-te în prezentul pe care nu-l cunoști, se poate recunoaște esența absolută a unei imaginații puse în slujba analizei realității și evoluției lumii, favorizând aflarea unor adevăruri ascunse.

Iar descoperitorul viitorului, încercând a deduce prin imaginație și intuiție adevărurile neelucidate, nu își îndrumă pașii doar după dâra de lumină a desăvârșitei sale inteligibilități, ci mai ales după semnele lăsate de trecerea timpului. Evadând dintr-un loc pustiu în altul, în dimensiunile înaltului, el va putea să formuleze judecăți noi asupra ansamblului lumii. Tu ai ajuns la o cunoaștere dincolo de percepțiile obișnuite?

Un loc pustiu, unde nu se perindă stări sufletești variate prin conștiință, semnifică de fapt acea realitate care poartă în sine amintirile, duioșia și înțelesul spațiului haotic dintre cer și pământ. Aici nu poți găsi grija zilei de mâine, la fel cum nu poți da o semnificație celor ce ți se întâmplă. Însă te poți simți mai bine în privința ta prin faptul că orice părere pe care ți-ai făcut-o inițial despre omenire și pământ este o închipuire a dumnezeiescului în tine prin Logos.

Lumea pe care o treci prin filtrul gândurilor poate fi înțeleasă ca un fel de reflectare a ceea ce se întâmplă într-o realitate complexă care dă senzația viziunii totale, atunci când lucrurile în care crezi sunt creația unui Dumnezeu care continuă să te însoțească prin bezna unui labirint numit simplu "Viață".

Din categoria „Acei copii ai șoaptei timpului” face parte fiecare om care ascultă ecoul gândurilor sale, deschizând spre exterior ușile unei lumi aparte. O influență directă a „vederii de la înălțimea profunzimii” asupra reprezentării unei lumi noi este sugerată de evoluția omului în timp, până când reușește să se dedubleze într-o ființă măreață.

Source: https://neculaifantanaru.com/acei-copii-ai-soaptei-timpului.html